

33. Bóg domaga się należynej czci

Respektowanie prawa Bożego nazywane bywało czasem walką o Bożą sprawę. Tego rodzaju myślenie było szczególnie bliskie chrześcijanom stanu rycerskiego. Jednym z nich był święty Ignacy Loyola. Zraniony kulą armatnią podczas obrony zamku w Pampelunie stawiał sobie pytanie, czego może dokonać dla Boga i Kościoła. Podczas rekonwalescencji uświadomił sobie, że Bóg miał dla niego inny plan niż jego dotychczasowe pragnienia. Bóg stopniowo przygotowywał go do innej walki w służbie Chrystusa – Króla Wieków. Ignacy uznał, że wszystko, cokolwiek czyni, powinno służyć większej chwale Boga. Zmiana jego myślenia dowodzi, że to Pan Bóg był dla niego najważniejszy. Decyzja ta wynikała ze zrozumienia znaczenia prawa objawionego w życiu człowieka ochrzczonego.

Okultyzm (łac. *occulto* – ukrywać, trzymać w tajemnicy; *occultus* – schowany, ukryty, tajemny) – doktryny ezoteryczne, które zakładają istnienie w człowieku i przyrodzie sił tajemnych, nieznanych i badają możliwości ich wykorzystania, oznacza rzecz „tajemną”, „nieдоступną”. To, co tajemnicze, wzbudza ludzką ciekawość. Stąd poszukiwanie tajemniczej wiedzy w horoskopach, sennikach, wykładaniu kart czy wróżbiarstwie. Okultyzm pomija rozum (ważny dla naszej wiary). Nie jest on jednak w pełni irracjonalny, ma bowiem własne zasady, swoistą „wiedzę tajemną” i kieruje człowieka ku temu, co ponadrozumowe, ale poza Bogiem i wbrew Bogu.

JEDYNY BÓG

Pan Bóg, dając ludziom przykazanie: „Nie będziesz miał bogów cudzych przede mną”, oczekuje, że ludzie uznają Go za najwyższą wartość i pod żadnym pozorem nikogo ani też niczego nie postawią w swoim życiu ponad Nim. Przykazanie to nakłada na wierzącego obowiązek strzeżenia w swoim życiu trzech cnót nazywanych teologalnymi: wiary, nadziei i miłości oraz unikania grzechów im przeciwnych.

- **Cnota wiary** domaga się uznania Boga i odrzucenia tego wszystkiego, co się Mu sprzeciwia, na przykład: dobrowolnego wątpienia, niewiary, apostazji – odstąpienia, wyrzeknięcia się wiary.
- **Cnota nadziei** domaga się ufego oczekiwania Bożej pomocy i uszczęśliwiającego oglądania Boga oraz unikania rozpacz i zuchwałej ufności.
- **Cnota miłości** domaga się miłowania Boga nade wszystko i odrzucenia obojętności, niewdzięczności, oziębłości, znużenia lub lenistwa duchowego i nienawiści Boga, która rodzi się z pychy.

W pierwszym przykazaniu Pan Bóg przypomina człowiekowi o konieczności uporządkowania w życiu tego, co najważniejsze, co ważne i co mniej ważne. Pozwala mu poznać, że broni człowieka przed największą życiową pomyłką: postawieniem stworzenia w miejsce Boga. Oddawanie czci należnej Bogu jakimkolwiek stworzeniu wyraża niewiarę, brak zaufania i miłości do Boga. Stawianie czegoś lub kogoś ponad Boga i oddawanie mu czci, podporządkowanie temu własnego życia nazywamy bałwochwalstwem.

Pomyśl

Pan Bóg, dając ludziom przykazanie: „Nie będziesz miał bogów cudzych”, niesie więc pomoc w zabezpieczeniu ich kontaktów ze sobą. Przykazanie to ma pomagać ludziom w uznaniu Boga za najwyższą wartość. Zasadę zależności między Bogiem i stworzeniem święty Ignacy Loyola wyraził słowami: „Staraj się tak, jakby wszystko zależało od ciebie, i ufaj, tak jakby wszystko zależało od Boga”. Postawa taka jest wyrazem wiary, zaufania i miłości wobec Boga.

WYKROCZENIA PRZECIW PIERWSZEMU PRZYKAZANIU

Wykroczeniami przeciwko wierze w Boga są: wiara we wróżby, horoskopy, talizmany lub zabobony oraz świętokradztwo.

Zabobon może występować w połączeniu z praktykami religijnymi czy też sprawowaniem kultu, jeśli wykonywanym czynnościom będzie się przypisywać magiczną moc. Zabobon jest wynikiem braku odpowiedniej wiedzy religijnej i prowadzi do zdeformowania postaw oraz praktyk religijnych.

Zabobon polega na przypisywaniu rzeczom i czynnościom sił nadprzyrodzonych, których one same w sobie nie mają.

Wszelkiego rodzaju praktyki zmierzające do pozyskiwania tajemnych sił, by posługiwać się nimi i osiągać nadnaturalną wiedzę, są w sprzeczności z pierwszym przykazaniem Bożym. Tego rodzaju praktyki nazywane są okultyzmem. Oddawanie się okultyzmowi jest grzechem bezbożności. Okultyzm jest realny, grzeszny i niebezpieczny, gdyż istnieje możliwość ingerencji demonicznych. Z tego też powodu praktyki okultystyczne stanowią jeden z najcięższych grzechów.

Kolejnym wykroczeniem przeciw wierze jest świętokradztwo, które jest znieważeniem osób i rzeczy poświęconych Bogu lub obchodzeniem się z nimi z pogardą.

Każdy, kto praktykuje najróżniejsze formy magii, satanizmu, astrologii, spirytyzmu, wróżbiarstwa, występuje przeciwko pierwszemu przykazaniu, czyli popełnia grzech śmiertelny.

Modlitwa

Panie, spraw, aby wszystkie moje zamiary, czyny i prace skierowane były wyłącznie ku służbie i chwale Twojego Boskiego Majestatu.